

Vaihtoraportti

Syyslukukausi 2016

Trondheim, Norja

Lauri Similä, Energiatekniikka

Yliopisto

NTNU (Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet) on Norja toiseksi suurin yliopisto, josta valmistuu suurin osa Norjan diplomi-insinööreistä. Yliopisto koostuu 14 eri kampuksesta, joista suurimmat ovat tekniikan kampus Gløshaugen ja humanistikampus Dragvoll. Opiskelijoita on yhteensä lähes 40000 joista noin 3000 vaihto-opiskelijaa.

Opetus ja kurssit

Uusien opiskelijoiden orientaatioviikko alkoi 15. elokuuta. Syyslukukausi alkoi NTNU:ssa elokuun 22. päivä ja opetus päättyi marraskuun 25. päivää. Tenttijakso sijoittui aikavälille 28.11-21.12. Syyslomaa ei yliopistolla vietetty. Saavuin itse Trondheimiin vasta 26.8. joten en ehtinyt osallistumaan orientaatioviikolle. Sisältö koostui kouluun ja kaupunkiin tutustumisesta sekä erilaisista illanvietoista. Opintojen aloitus onnistui kuitenkin hyvin yliopiston internet-sivun ohjeilla sekä tarvittaessa muilta opiskelijoilta, kämppekavereilta ja henkilökunnalta neuvoja kysymällä.

Lähes kaikki yliopiston kurssit ovat 7,5 tai 15 opintopistettä. Itse valitsin lopulta kolme kurssia: Gas Cleaning and Emission Control, Energy Management in Buildings ja Bioenergy: Technology and System. Hakuvaiheessa valitut kurssit olivat muuttuneet hieman sisällöltään ja toteutustavaltaan, joten muutin suunnitelmaa kahden kurssin osalta. Tärkein päivämäärä kurssien suhteen oli 15. syyskuuta, jolloin oli ilmoitettava kaikkiin tentteihin mitä aikoi suorittaa joulukuun tenttijaksolla; tämän jälkeen ilmoittautuminen onnistuu vain erityistapauksissa hyvin perusteltua syytä vastaan.

Valitsemani kurssit olivat toteutustavaltaan melko samankaltaisia: luentoja 3-4h viikossa, 5-8 pakollista kotitehtävää, 15-20 sivun raportti/ryhmätyö määrätystä aiheesta sekä kirjallinen tentti. Ryhmätöiden aiheet ja kokoonpanot määrättiin kurssin pitäjien toimesta. Opetus oli englannin kielellä ja kursseille osallistui sekä norjalaisia että ulkomaalaisia opiskelijoita. Työmäärä yhtä opintopistettä kohden valitsemillani kursseilla oli kuulemieni juttujen mukaan melko laaja

NTNU:n mittapuulla, mutta koin työmäärän melko normaaliksi LUT:in energiatekniikan kursseihin verrattuna. Opetus ja luennot olivat mielestäni laadukkaita.

Tenttejä järjestetään kurssista riippuen ympäri kaupunkia, itselläni kaikki tentit olivat Trondheim Spektrum –urheilutalolla, jonne oli hieman pidempi matka kun kampusalueelle. Suoritusaikaa jokaisessa tentissä on neljä tuntia ja vaikeustaso oli mielestäni vähintäänkin LUT:in tenttien tasolla. Tenttivalvojat olivat ilmeisesti kaikki eläkeläisiä ja niiden määrässä ei pihistelty. Huomioitavaa on, että tenteissä on sallittu vain muutama laskinmalli, jotka on listattu yliopiston internet-sivuilla.

Yliopistolla on käytössä kotimaiseen Moodleen verrattavissa oleva Itslearning-alusta, jossa näkee kurssien aikataulut, kotitehtävät, luentodiat ja kaiken tärkeän kursseihin liittyen. Yliopiston Innsida-sivustolta (<https://innsida.ntnu.no/>) löytyy linkit muun muassa Itslearningiin, tietokantoihin, e-kirjastoon ja sähköpostiin. Kotimaisen Weboodin vastineessa Studentwebissä hoituu lukukausi-ilmoittautumiset, tentti-ilmoittautumiset ja suoritusotteiden tilaus.

Kaupunki

Trondheimin kaupunki sijaitsee Keski-Norjassa meren rannalla, suurin piirtein Vaasan ja Kuopion korkeudella. Asukkaita kaupungissa on noin 180 000. Ilmasto on melko samanlainen kuin Etelä-Suomessa. Kaupungissa on melko suuret korkeuserot.

Liikkuminen kaupungissa onnistuu näppärästi joko julkista liikennettä avuksi käyttäen tai pyöräilemällä. Kertalippu linja-autoon on todella kallis (50 NOK, tätä kirjoittaessa 1 € = 9 NOK), mutta opiskelijalle esimerkiksi 90 päivän lippu maksaa varsin kohtuulliset 1180 kruunua. Itse ostin ensimmäisenä päivänä polkupyörän mikä oli itselleni varmasti oikea ratkaisu, sillä olen tottunut pyöräilemään yliopistolle ympäri vuoden jo Lappeenrannassa. Kaupungin lukuisat pyörätelineet on suunniteltu siten, että pyörän rungon saa helposti kiinnitettyä vajjerilukolla telineeseen.

Polkupyörällä oli nopeampi mennä yliopistolle kuin linja-autolla ja kaupungin pyöräilymahdollisuudet olivat muutenkin huippuluokkaa. Norjalaiset autoilijat ovat erittäin kohteliaita antaen tietä suojatietä ylittäville jalankulkijoille ja pyöräilijöille.

Lentokenttä, josta on hyvät lentoyhteydet Norjan suurimpiin kaupunkeihin sekä muutamaan ulkomaan kohteeseen, sijaitsee 30 km päässä keskustasta hyvien bussi- ja junayhteyksien päässä. Myös junalla pääsee esim. Osloon ja Pohjois-Norjaan.

Kaupungin välittömässä läheisyydessä, 15 minuutin bussimatkan päässä keskustassa on valtava ulkoilualue nimeltään Bymarka. Alueen korkeus merenpinnasta vaihtelee 200 metristä aina 500 metriin asti. Viikonloppuisin, varsinkin hyvän sään sattuessa kohdalle, alueella on erittäin paljon

paikallisia lenkkeilemässä ja vaeltamassa latupohjia ja laajaa polkuverkostoa myöden. Kaupungin eteläpuolella, lähellä suurta Moholtin opiskelijakylää, on myös suuri ulkoilualue nimeltään Estenstadmarka. Kuten Bymarkassa, siellä on erittäin suuret korkeuserot ja laaja latu- ja polkuverkosto.

Asuminen ja eläminen

SiT (Studentsamskipnaden i Trondheim) on järjestö, joka vuokraa opiskelijoille asuntoja: se omistaa valtavasti opiskelija-asuntoja ympäri kaupunkia ja vuokrat ovat kohtuulliset. Se myös harjoittaa opiskelijoiden kouluruokailua, terveydenhoitoa, liikuntapalveluja ja kuntosaleja.

Syyslukukaudella järjestön opiskelija-asunnot ovat kortilla varsinkin EU-alueelta tuleville vaihto-opiskelijoille, sillä EU:n ulkopuolelta tuleville on käsittääkseni viisumisäädösten mukaan taattava asunto. Sainkin sähköpostia heinäkuussa, että en tule saamaan asuntoa SiT:iltä, joten jouduin turvautumaan yksityiseen tarjontaan. Löysin boligtorget.no –sivuston kautta Voll Studentby – nimisen yksityisen opiskelijakylän, josta sain asuntotarjouksen 7 hengen soluasunnosta. Soluasuntojen vuokrat Trondheimissa ovat karkeasti ottaen 3500-5500 kruunua kuukaudessa. Maksoin omasta asunnostani 5000 kruunun kuukausivuokraa, sisältäen kaiken tarpeellisen kuten sähkön, veden ja internet-yhteyden. Bonuksena SiT:n soluasuntoihin verrattuna asunnossani oli oma WC ja suihku. Solu oli jaettu muiden vaihto-opiskelijoiden kesken, mikä oli mielestäni todella hyvä englannin kielitaidon parantamisen kannalta.

Norjalaiset syövät perinteisesti lounaalla vain voileipiä. Yliopiston ruokalassa ei opiskelija-alennuksia tunnettu ja noutopöydän ruoasta maksetaan kilohinnan mukaan. Ruokaloissa oli myös mahdollista lämmittää omia eväitä.

Hintataso Trondheimissa on Suomeen verrattuna korkea. Elintarvikkeista erityisesti maitotuotteet ja alkoholipitoiset juomat olivat kalliita: maidon litrahinta oli noin 13 kruunua ja halvin 0,5l olut maksoi 20 kruunua. Muutamat tuotteet, kuten esimerkiksi opiskelijan perusravinto tonnikala (6 kruunua/tölkki) olivat tosin todella halpoja. Paikallisena erikoisuutena mainittakoon, että normaalin ruokakaupan pakastealtaasta saattaa löytyä valaanlihaa. Kauppaketjuista halvin ja paras oman kokemukseni mukaan on Rema 1000, muita edullisia ketjuja ovat muun muassa Coop Extra, Kiwi ja Bunnpris. Ravintoloiden sekä palveluiden hintataso on todella korkea.

Yliopiston urheiluseura NTNUI on Norjan suurin urheiluseura ja sen lajivalikoima on erittäin kattava. Kävin useita kertoja viikossa seuran suunnistusjaoston harjoituksissa, mikä oli samalla hyvä tapa tutustua paikallisiin ihmisiin muiden vaihto-opiskelijoiden lisäksi. Seuran jäsenyys ja

yhden lukukauden kuntosalikortti SiT-järjestön ylläpitämille kuntosaleille maksoi noin 1000 kruunua.

Ruotsin kielitaidosta on hyötyä lähinnä luetun tekstin ymmärtämisessä, mutta keskivertokarjalaisen ruotsin taidoilla ymmärtää aluksi hyvin vähän puhekielestä. Ajan kuluessa huomaa kuitenkin korvata jotain ruotsin kielen sanoja norjalaisilla vastineilla, joten kielitaitokin paranee kuin itsestään. Paikalliset ymmärtävät melko hyvin suomalaisella aksentilla puhuttua ruotsin kieltä ja lähes jokainen puhuu erinomaista englantia.